

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Obdo/55/2017  
Identifikačné číslo spisu: 1015891764  
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015891764.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu TATRA - LEASING, s. r. o., Bratislava, Černyševského 50, IČO: 31 326 552, zastúpeného AK JUDr. Margita Lonská, s. r. o., Bratislava, Kalinčiakova 25, IČO: 36 862 282, proti žalovanému Jozef Tudor, Záborské 130, IČO: 30 290 864, zastúpenému advokátom JUDr. Bernard Medár LL.D., Humenné, Dubová 4, o zaplatenie 12.303,60 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/62/2002, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2016, č. k. 3Cob 107/2015-702, v znení opravného uznesenia zo 4. septembra 2017, č. k. 3Cob/107/2015-763, takto

### rozhodol:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2016, č. k. 3Cob/107/2015-702, v znení opravného uznesenia zo 4. septembra 2017, č. k. 3Cob/107/2015-763, sa z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 1. decembra 2011, č. k. 28Cb/62/2002-506 vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 12.303,60 eur so 17% úrokom od 31. októbra 2001 až do zaplatenia. O trovách konania si súd vyhradil rozhodnúť až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozhodol tak s odôvodnením, že 6. augusta 1998 uzavreli žalobca ako kupujúci, žalovaný ako konečný užívateľ a spoločnosť Motor - Car Wiesenthal & Co, spol. s r. o. ako predávajúci, kúpnu zmluvu č. 103435, predmetom ktorej bola kúpa úžitkového automobilu Mercedes - Benz ATEGO 1017/48, č. podvozku WDB 970047 1K 348409, č. motora 904911 00 053391, za dohodnutú kúpnu cenu 1,671.661 Sk bez DPH a 2,056.143 Sk vrátane DPH. Faktúrou č. XX-XXXXX vyúčtovala spoločnosť Motor - Car Wiesenthal & Co, spol. s r. o. žalobcovi kúpnu cenu motorového vozidla v sume 2,056.143 Sk. Účastníci konania súčasne uzatvorili 6. augusta 1998 zmluvu o leasingovom prenájme s následnou kúpou prenajatej veci č. 103435, ktorou poskytol žalobca žalovanému finančný leasing na predmet leasingu - úžitkový automobil Mercedes - Benz ATEGO 1017/48, č. podvozku WDB 970047 1K 348409, č. motora 904911 00 053391 s dohodnutou dobou trvania 36 mesiacov a s dohodnutými štvrtročnými leasingovými splátkami v sume 9.025,90 DEM a zvýšenou splátkou v sume

15.736,60 DEM. Medzi účastníkmi nebolo sporné a vyplýva to aj zo správy Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove zo 7. októbra 2000, č. p. ORP - 740/2000, že 27. augusta 2000 prišlo ku kolízii motorového vozidla typu Mercedes EČ: S. vedeného žalovaným, s ďalším motorovým vozidlom. Kolíziu zapríčinil žalovaný, pričom porušil ust. § 4 ods. 2 písm. c/, § 7 ods.1, § 3 ods.2 písm. c/ zákona číslo 315/1996 Z. z. Pri tejto dopravnej nehode bol predmet leasingu zničený a havarijná poisťovňa poukázala žalobcovi 28. februára 2001 poistné plnenie v sume 189.870 Sk určené v závislosti od časovej hodnoty motorového vozidla, hodnoty vraku a po odpočítaní spoluúčasti, dlžného poistenia a znížení poistného plnenia o 53.720 Sk pre porušenie zákona č. 315/1996 Z. z. Žalobca ukončil leasingovú zmluvu výpoveďou z 8. decembra 2000, doručenou žalovanému 18. decembra 2000 a to v zmysle čl. III. Bodu 8.2 leasingovej zmluvy, pretože žalovaný neuhradil žalobcovi leasingovú splátku splatnú 1. septembra 2000 a leasingovú splátku splatnú 1. decembra 2000, každá v sume 9.025,90 DEM, spolu 18.051,80 DEM.

3. Námietke neurčitosti a nezrozumiteľnosti leasingovej zmluvy, ktorú vzniesol žalovaný, súd prvej inštancie nevyhovел s tým, že predmet leasingovej zmluvy bol v zmluve dostatočne určite dohodnutý, taktiež určite a zrozumiteľne sa dohodli na dobe trvania zmluvy, výške a splatnosti leasingových splátok, leasingovej cene a v čl. III. dojednali podrobne úpravu vzájomných práv a povinností.

4. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalovaného o neplatnosti kúpnej a leasingovej zmluvy pre rozpor s colným zákonom, resp. pre obchádzanie zákona z dôvodu úmyselného a neoprávneného účtovania cla vo výške 10,26 % a dovoznej prirážky vo výške 3% žalovanému. Súd zistil, že žalovaný ako konečný užívateľ, žalobca kupujúci a spoločnosť Wiesenthal & Co, spol. s r. o. v kúpnej zmluve zo 6. augusta 1998 jasne a zrozumiteľne dohodli a špecifikovali predmet kúpy - motorové vozidlo a aj kúpnu cenu. Naviac motorové vozidlo sa v čase kúpy nachádzalo na území SR a z kúpnej zmluvy nevyplýva, že jej predmetom by mal byť dovoz tohto motorového vozidla do SR, s ktorým by mala byť povinnosť úhrady cla a colnej prirážky. Kúpna cena dohodnutá v zmluve sa v prepočte na DEM stala súčasťou leasingovej zmluvy v jej článku IV ods.2 leasingovej zmluvy, t. j. kurzom 1DEM = 19,599 Sk ako cena bez DPH: 85.293,20 DEM a cena s DPH: 104.910,60 DEM. Teda žalobca a žalovaný sa dohodli na výške kúpnej zmluvy nielen v kúpnej zmluve ale aj v leasingovej zmluve, len v rozdielnych menách. Účastníci sa v čl. III., bode 4 leasingovej zmluvy dohodli, že dodacie podmienky a technickú špecifikáciu predmetu leasingu uskutoční výlučne prijímateľ leasingu s dodávateľom a poskytovateľ leasingu nepreberá voči prijímateľovi leasingu, ani voči tretím osobám záruku za dodržanie dodacích podmienok dodávateľom. Na základe uvedeného dohodu zmluvných strán v kúpnej zmluve a v leasingovej zmluve o výške kúpnej ceny, ktorú uskutočnili účastníci v rámci svojej zmluvnej voľnosti preferovanej v obchodných záväzkových vzťahoch, neposúdil ako dohodu, ktorá by odporovala zákonu alebo ho obchádzala.

5. Ďalšia námietka žalovaného smerovala ku kompenzácii pohľadávok vo výške 305.000 Sk, teda kompenzáciu pohľadávky žalovaného na vrátenie preddavku na kúpnu cenu zaplateného žalovaným 4. júna 1998 spoločnosti Motor - Car Wiesenthal & Co, spol. s r. o. a pohľadávky žalobcu voči žalovanému na zaplatenie zvýšenej splátky 15.736,60 DEM. Žalobca uviedol, že kompenzácia vzájomných pohľadávok sa uskutočnila dohodou a to medzi žalobcom a spoločnosťou Motor - Car Wiesenthal & Co, spol. s r. o., čo aj preukázal zmluvou o postúpení pohľadávky zo 6. augusta 1998 a dohodou o zápočte pohľadávok a záväzkov zo 6. augusta 1998. Žalovaný považoval zmluvu o postúpení pohľadávky a dohodu o zápočte pohľadávok a záväzkov za neplatné. V prípade ak by ku kompenzácii vzájomných pohľadávok žalobcu a spoločnosti Motor - Car Wiesenthal & Co, spol. s r. o. v dôsledku predmetnej zmluvy a dohody neprišlo, znamenalo by to len to, že žalovaný by bol do dnešného dňa dlžný žalobcovi titulom zvýšenej splátky 305.000 Sk. Súd prvej inštancie k záveru, že zánik pohľadávky žalobcu voči žalovanému vo výške 305.000 Sk nie je pre toto konanie relevantné, vzhľadom na to, že žalobca si takýto nárok voči žalovanému neuplatnil, preto sa súd ďalej s touto námietkou nezaoberal.

6. Žalobca si uplatnil voči žalovanému svoje nároky titulom náhrady škody v sume 36.103,60 DEM /797.131,40 Sk/ a titulom nezaplatených leasingových splátok: splátky splatnej 01. 09. 2000 v sume 9.025,90 DEM /199.661,90 Sk/ a splátky splatnej 01. 12. 2000 v sume 9.025,90 DEM /202.044,80 Sk/. Žalobca ukončil leasingovú zmluvu výpoveďou z 8. decembra 2000, ktorá bola žalovanému doručená

18. decembra 2000. Do ukončenia leasingovej zmluvy mal žalobca v zmysle článku IV. nárok na zaplatenie leasingových splátok splatných 01. 09. 2000 a 01. 12. 2000. Teda bez ohľadu na skutočnosť, či bola leasingová zmluva ukončená predčasne v dôsledku zničenia predmetu leasingu alebo jej výpoveďou, nároky žalobcu voči žalovanému na zaplatenie leasingových splátok, ktoré si uplatnil žalobou sú totožné. Rovnako žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na náhradu škody na predmete leasingu v dôsledku zničenia alebo poškodenia predmetu leasingu pri dopravnej kolízii zapríčinennej žalovaným. Výška škody bola stanovená havarijnou poisťovňou a vyčíslená v liste z 28. februára 2001. O úrokoch z omeškania súd rozhodol poukazom na ustanovenie § 369 ods. 1 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka.

7. Na odvolanie žalovaného vec prejednal Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia rozhodol rozsudkom zo 17. apríla 2013, č. k. 3Cob 106/2012-592 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

8. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa správne vo veci zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil, s čím sa odvolací súd plne stotožnil a napadnutý rozsudok podľa § 219 ods.1 O. s. p. potvrdil. Odvolací súd ďalej uviedol, že neprisvedčil tvrdeniu žalovaného o odňatí možnosti konať pred súdom, nakoľko súd prvého stupňa správne postupoval, keď nevykonal navrhnuté dôkazy, nakoľko ak žalovaný leasingovú a kúpnu zmluvu podpísal, nemôže sa v súčasnej dobe domáhať ich neplatnosti z dôvodu, že nie sú uzavreté v súlade s vopred uzavretou zmluvou o budúcej zmluve. Taktiež sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalovaného, že vo veci rozhodovala vylúčená sudkyňa, ktorá mala mať vzťah k žalobcovi a jeho právnej zástupkyňi, pretože takúto námietku zaujatosti riadne neuplatnil a vzťah zákonnej sudkyne k tomuto účastníkovi žiadnym spôsobom nepreukázal. Navyiac tvrdenie žalovaného je vyvrátené i ústavnou sťažnosťou žalobcu, ktorej bolo vyhovené nálezom Ústavného súdu SR z 2. júna 2011, sp. zn. IV.ÚS 50/2011-26, ktorým bolo rozhodnuté tak, že základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov bolo postupom súdu prvého stupňa porušené a žalobcovi bolo priznané i finančné zadostučinenie. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok potvrdil.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol uznesením z 25. februára 2015, č. k. 5Obdo 1/2014-691 tak, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 17. apríla 2012, č. k. 3Cob 106/2012-592 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd v zrušujúcom uznesení uložil odvolaciemu súdu vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalovaného: že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil ním namietanú neplatnosť kúpnej a leasingovej zmluvy zo 6. augusta 1998, č. 103435, že nevykonal navrhované dôkazy a to zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy z 28. mája 1998 č. 30290864/1 a zmluvu z 25. mája 1998, č. 1858000058, že rozhodovala sudkyňa o ktorej má pochybnosti o jej nezaujatosti, lebo účelovo prispôsobila listinné dôkazy a dôkazy predložené žalovaným nevykonala, resp. prehliadla ich aj pri odôvodnení rozhodnutia, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec bola nesprávne právne posúdená a napokon, mu postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť konať pred súdom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že v odôvodnení odvolacieho súdu absentujú úvahy súdu o vyššie uvedených námietkach, nevyplývajú z neho relevantné odpovede pre záver, že odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie a táto vada zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. a zároveň zakladá dôvodnosť podaného dovolania.

10. V novom konaní, potom ako odvolaciemu súdu bola vec vrátená na ďalšie konanie, odvolací súd vyhlásil 7. septembra 2016 rozsudok č. k. 3Cob/107/2015-702, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z 1. decembra 2011, č. k. 28Cb/62/2002-506.

11. Svoje rozhodnutie odvolací súd odôvodnil takmer rovnako ako svoje predchádzajúce rozhodnutie, ktoré dovolací súd zrušil ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Doplnil svoje odôvodnenie len o citáciu ustanovení § 387 ods. 2 C. s. p. a § 470 C. s. p.

12. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný dovolanie. Žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť

na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil dovolacími dôvodmi a to vadou zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ C. s. p. a nesprávnym právnym posúdením v zmysle ustanovenia § 421 písm. a/ C. s. p.

13. Dovolateľ predovšetkým namieta, že odvolací súd neuskutočnil žiadne ďalšie konanie v intenciách zrušujúceho uznesenia dovolacieho súdu sp. zn. 5Obdo 1/2014, ale len opísal dôvody uvedené v predchádzajúcom rozsudku sp. zn. 3Cob 107/2015-592. Ďalej poukázal na priebeh doterajšieho konania, na svoje podania, na ktoré ani súd prvej inštancie a ani odvolací súd vôbec neprihliadali a týmto postupom vec svojvoľne a nezákonne rozhodli, čím mu zo strany odvolacieho súdu bolo porušené základné právo na súdnu ochranu, na spravodlivý proces a na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

14. Tvrdí, že dôvody rozsudku odvolacieho súdu okrem toho, že nie sú v súlade s ústavnou konformným výkladom, sú aj nepravdivé, lebo v odvolacom konaní a rovnako aj v konaní pred súdom prvej inštancie sa nebránil tým, že predmetná leasingová zmluva a kúpna zmluva nie sú v súlade s vopred uzavretou zmluvou o budúcej zmluve. Ak poukázal vo svojom odvolaní z 12. decembra 2011 na vopred uzavretú zmluvu o budúcej zmluve, urobil tak len preto, aby vyvrátil nepravdivé tvrdenie a záver súdu prvej inštancie na strane 6 v treťom odseku konkrétne že: „z kúpnej zmluvy nevyplýva, že jej predmetom by mal byť dovoz tohto motorového vozidla do SR, s ktorým by bola spojená povinnosť úhrady cla a dovoznej prírážky.“ Nakoľko zo zmluvy o budúcej zmluve z 28. mája 1998 jednoznačne vyplýva, že predmetom leasingu bude 1 úžitkový automobil Mercedes - Benz ATEGO 1017/48, v špecifikácii podľa proforma faktúry od Motor - Car Wiesenthal & Co, s. r. o. z 12. mája 1998, v ktorej je uvedené aj číslo podvozku WDB 970047 tohto vozidla. Okrem toho z kúpnej zmluvy z 25. mája 1998 v znení technickej ponuky z 12. mája 1998, ktorú uzavrel žalovaný so spoločnosťou Motor - Car Wiesenthal & Co, s. r. o. jednoznačne vyplýva, že táto zmluva predpokladá: - dodávku zo závodu Mercedes - Benz v Nemeckej spolkovej republike, z čoho vyplýva, že dovoz tohto automobilu podlieha clu a dovoznej prírážke.

15. Ďalej uviedol, že tento automobil bol dovezený 3. augusta 1998, na základe colnej deklarácie z 3. augusta 1998, v ktorej je uvedené, že ide o nákladný automobil Mercedes - Benz - nový 1017 ATEGO, číslo podvozku WDB 970047, ktorý bol predmetom leasingu podľa leasingovej zmluvy zo 6. augusta 1998, č. XXXXXX. Dovolateľ podrobne popisuje dôvody, pre ktoré považuje leasingovú zmluvu zo 6. augusta 1998, č. XXXXXX za neplatnú a že neplatnosť tejto zmluvy je predmetom konania vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 29Cb 258/2001, ktoré ešte nebolo skončené. Vyslovil názor, že oznámenie spoločnosti Motor - Car-WIESENTHAL & Co, s. r. o. ako dovozcu a predávajúceho pre žalobcu ako prenajímateľa o výške obstarávajúcej ceny predmetu leasingu faktúrou č. XX-XXXXX z 03. 08. 1998 v sume 2,056.143 Sk odporuje všeobecne záväznému právnemu predpisu a to colnému zákonu a zákona č. 202/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

16. Dovolateľ obšírne a podrobne uvádza dôvody, pre ktoré považuje rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu za vecne nesprávny až nepravdivý. Ďalej opakovane, ako v predchádzajúcom dovolaní, uvádza námietky, s ktorými sa súdy nevysporiadali, a preto rozhodnutia považuje za arbitrárne a nepreskúmateľné.

17. Dovolateľ vyslovil názor, že konajúci sudcovia na odvolacom súde sa javia byť predpojatí, lebo v prejednávanej veci položili právo a zákonnosť bokom a rozhodovali výlučne jednostranne, nie nestranné, len na základe svojej ľubovôle a arbitrárne, čím porušili právo žalovaného na to, aby jeho vec prejednal nezávislý a nestranný súd. Tým došlo k porušeniu základného práva žalovaného podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11 a 14 s dodatkovým protokolom a protokolmi č. 4, 6, 12 a 13, ako aj ústavné právo podľa čl. 46 ods. 1/a a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

18. Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, zastúpený advokátom

/§ 429 ods.1 C. s. p./, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či dovolanie je opodstatnené.

20 . Dovoláním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej upravujú ustanovenia § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p.

21. V zmysle ustanovenia § 420 C. s. p. možno podať dovolanie vtedy, ak rozhodnutie trpí niektorou z väd zmätočnosti uvedených pod písmenami a/ až f/. Ide o prípady taxatívne vymenované a to: nedostatok právomoci súdu, nedostatok procesnej spôsobilosti, nedostatok spôsobilosti samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu, prekážka litispendencie alebo res iudicata, vo veci rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávne obsadený súd a porušenie práva na spravodlivý proces.

22. Dovolací súd opätovne preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo v dovolateľom namietanom rozsahu porušenia procesných práv žalovaného podľa ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ C. s. p.

23. Zmätočnosť podľa ustanovenia § 420 písm. e/ C. s. p. je daná v prípade ak rozhodoval vylúčený sudca, alebo ak rozhodoval nesprávne obsadený súd. Dovolateľ vzniesol námietku pochybnosti o nezáujatosti sudcov odvolacieho súdu vzhľadom na ich postup v konaní a spôsob odôvodnenia rozhodnutia, ktoré je odôvodnené totožne ako predchádzajúce rozhodnutie, bez odstránenia dovolacím súdom vytýkaných väd.

24. Dôvody, pre ktoré možno sudcu považovať za vylúčeného z pojednávania a rozhodovania sporu, sú stanovené v § 49 ods. 1 a 2 C. s. p. Treba však mať na pamäti, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a jeho rozhodovacej činnosti (§ 49 ods. 3 C. s. p.), pretože na namietanie nesprávneho postupu slúžia opravné prostriedky, akým je napr. aj dovolanie. V pojednávanej veci dovolateľ tie isté dôvody, pre ktoré považuje sudcov odvolacieho súdu za predpojatých, uviedol aj pri ďalšom dovolacom dôvode, ktorým je porušenie práva na spravodlivý proces. Preto dovolací súd sa s uvedenými dôvodmi zaoberal pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia z hľadiska porušenia práva na spravodlivý proces.

25. Ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktorý sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR.

26. Podstatná časť argumentácie dovolateľa odôvodňujúcich prípustnosť a dôvodnosť dovolania smerovala k nesprávnosti postupu odvolacieho súdu. Vady zmätočnosti uvedené v ust. § 420 C. s. p. sú závažné procesné pochybenia, v dôsledku existencie ktorých je potrebné rozhodnutie vždy zrušiť. Tieto vady vznikajú ako dôsledok neexistencie procesných podmienok, alebo ich zákon za vady zmätočnosti sám označuje. V pojednávanej veci odvolací súd potom, ako mu bola vec vrátená dovolacím súdom, nezistil potrebu zopakovať alebo doplniť dokazovanie, vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Takýto postup je v súlade s ustanovením § 383 C. s. p., avšak zákon vyžaduje, aby odvolací súd aj v prípade potvrdzujúceho rozsudku zaujal jasné stanovisko k podstatným tvrdeniam uvedeným v odvolaní a to tým skôr, ak bol na absenciu takéhoto stanoviska upozornený dovolacím súdom v zrušujúcom rozhodnutí, v ktorom dovolací súd jasne formuloval, s ktorými odvolacími dôvodmi sa má odvolací súd v rozhodnutí vysporiadať. Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že ani v odôvodnení svojho ďalšieho rozhodnutia sa odvolací súd vôbec nevysporiadal s dovolacím súdom vytýkanými vadami predchádzajúceho rozhodnutia. Je preto opodstatnené, že námietky dovolateľa smerujú k tým istým skutočnostiam, s ktorými sa odvolací súd vôbec nezaoberal. Uvedeným postupom

odvolacieho súdu bolo žalovanému znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

27. Keďže v konaní bol uplatnený dôvod podľa § 420 C. s. p., dovolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie iba z hľadiska týchto väd a zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je opäť postihnuté vadou v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. Z uvedeného dôvodu dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie bez toho, aby sa zaoberal vecnou stránkou preskúmaného rozhodnutia.

28. Nakoľko v odvolacom konaní došlo k procesnej vade podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v zmysle ustanovenia § 449 ods. 1 C. s. p.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.